

Sygn. akt IV U 503/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Załęska

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Kubiczak- Kleśta

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 11 grudnia 2014 roku w Sieradzu

odwołania Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowo- Usługowego (...) sp. z o. o. z siedzibą w S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 2.06.2014 r. Nr (...)

w sprawie Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowo- Usługowego (...) sp. z o. o. z siedzibą w S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o wysokość składki na ubezpieczenie wypadkowe

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 503/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02.06.2014r. wydaną na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 205, poz. 1585, z późn. zm.) oraz art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.), Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe jaka zostanie ustalona dla płatnika składek (...) SP. Z O.O. z/s w S. w najbliższym roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 01.04.2015 – 31.03.2016, podwyższa się o 100%. W uzasadnieniu podnoszono, iż w wyniku przeprowadzonych przez Państwową Inspekcję Pracy trzech kolejnych kontroli stwierdzono rażące naruszenie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy u płatnika składek, w związku z czym Inspektor Pracy wystąpił do ZUS z wnioskiem o podwyższenie o 100% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe.

W dniu 04.07.2014r. płatnik składek złożył odwołanie od powyższej decyzji wskazując, że w sprawie nie wystąpiły podstawy do podwyższenia płatnikowi wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe o 100%, określone w art. 36 ust. 1 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, bowiem nie dopuścił się rażącego naruszenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. Odwołujący wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków M. O. i R. G., na okoliczność przebiegu prac na terenie budowy będącej przedmiotem kontroli i przebiegu kontroli dokonanej przez PIP.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i wniósł o oddalenie odwołania oraz wniosku dowodowego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) SP. Z O.O. z/s w S..

W dniach **27 sierpnia 2013r., 2, 13, 24 września 2013r.** PIP przeprowadziła kontrolę na budowie budynku mieszkalnego wielorodzinnego w Ł. przy ul. (...), prowadzonej przez płatnika. W dniu kontroli pracownicy wykonywali prace ciesielskie i murarskie wykorzystując w pracy rusztowania warszawskie oraz elektronarzędzia.

Podczas kontroli stwierdzono, że:

- balkony na parterze budynku (na wysokości ok. 1,3m nad otaczającym terenem) nie zostały zabezpieczone balustradą,
- Znajdująca się wewnątrz budynku klatka schodowa nie została wyposażona w balustradę - brak zabezpieczenia przed upadkiem z wysokości osób przechodzących schodami (przebywającymi na schodach),
- znajdujące się w stropie nad piwnicą budynku otwory technologiczne (przepusty instalacyjne) nie zostały ogrodzone balustradą lub w inny sposób zabezpieczone przed możliwością wpadnięcia,
- nieprawidłowości dotyczące 2 rusztowań warszawskich, które wykorzystywano przy pracach murarskich, tj.: brak obarierowania pomostu roboczego, niekompletny pomost roboczy rusztowań, brak tablicy informacyjnej określającej wykonawcę montażu rusztowania oraz dopuszczalne obciążenie pomostów i konstrukcji rusztowań, rusztowania po ustawieniu nie zostały odebrane przez nadzór techniczny,
- niektórzy pracownicy stosowali helmy ochronne wyprodukowane w III kwartale 2008r., których okres przydatności do użytkowania wynosił 2 lata. Obsługujący betoniarkę (...)z silnikiem trójfazowym o mocy 1.1kW, nie posiadali świadectwa kwalifikacyjnego oraz książki operatora do obsługi w/w betoniarki.

Kontrolujący wydali ustne decyzje, które zostały zrealizowane w czasie kontroli. Wydano też pisemny nakaz dotyczący: poddania szkoleniu okresowemu w zakresie bhp pracowników oraz wystąpienie dot. zapewnienia, aby osoby obsługujące betoniarki napędzane silnikami trójfazowymi o mocy równej i wyższej od 1 kW, posiadały wymagane uprawnienia do wykonywania w/w prac (**kserokopia protokołu kontroli i załączników k. 13 – 19 akt sprawy**).

Kolejna kontrola PIP odbyła się w dniach **14,18,26 listopada 2013r., 2,4,5,9,23,30 grudnia 2013r., 3,7,13 stycznia 2014r.**, a to w związku z informacją o zaistniałym u płatnika wypadku przy pracy o znamionach wypadku ciężkiego (upadek z wysokości), który miał miejsce na budowie budynku mieszkalnego w Ł. przy ulicy (...) 14.11.2014r.

Jak wynika z protokołu kontroli dot. okoliczności i przebiegu wypadku, w dniu wypadku poszkodowany pracował przy rozbieraniu szalunków na całym trzecim piętrze budynku wraz z balkonami. Praca odbywała się bez zabezpieczenia w środki ochrony zbiorowej, bądź to w środki ochrony indywidualnej. Poszkodowany zeznał, że nie miał szelek zabezpieczających. Na skutek upadku na ziemię z wysokości trzeciego piętra tj. ok. 10 m, poszkodowany doznał złamania otwartego III stopnia goleni prawej i złamania otwartego II stopnia goleni lewej.

W treści przedłożonej podczas kontroli instrukcji wykonywania prac na budowie nie określono, w jaki sposób powinni być zabezpieczeni pracownicy podczas pracy na płycie balkonowej. W rozdziale XIV „Bhp przy wykonywaniu prac na wysokości” w pkt. 1 zawarto ogólny zapis, że osoby przebywające na stanowiskach pracy znajdujących się na wysokości powinny być zabezpieczone poręczami ochronnymi.

W czasie czynności kontrolnych PIP stwierdziła niezabezpieczony otwór technologiczny o wymiarach 0,4m x 1,2m w stropie budynku w pobliżu wejść do pomieszczeń na poziomie III piętra (ryzyko wpadnięcia do środka i upadku na niższy poziom), brak zabezpieczenia balustradą pozostałych balkonów na I-IV piętrze budynku.

Kontrolerzy PIP ustalili jako przyczyny wypadku:

- nie ustalono i nie zastosowano środków zabezpieczających przed upadkiem z wysokości podczas demontażu szalunków na płycie balkonowej na poziomie III piętra,
- brak bezpośredniego nadzoru na pracami szczególnie niebezpiecznymi prowadzonymi na płycie balkonowej na poziomie III piętra.
- nieustalenie imiennego podziału pracy, kolejności wykonywanych zadań wymagań bhp przy poszczególnych czynnościach przy pracach szczególnie niebezpiecznych,
- brak doświadczenia zawodowego poszkodowanego ,
- zaskoczenie niespodziewanym zdarzeniem.

Zespół powypadkowy powołany przez odwołującego (pracodawcę) nie stwierdził, aby przyczyną wypadku było umyślne naruszenie przepisów bhp przez poszkodowanego, czy też jego spowodowanie rażącym niedbalstwem.

W czasie przedmiotowej kontroli PIP wydano 2 decyzje ustne (zrealizowane w czasie kontroli) dot.: zakazu wykonywania prac związanych z demontażem szalunków płyt balkonowych do czasu ustalenia i zastosowania środków zabezpieczających pracowników przed upadkiem z wysokości , zabezpieczenia otworu technologicznego w stropie na III piętrze o wymiarach 0.4mx1.2m w pobliżu wejść do pomieszczeń mieszkalnych przed możliwością wpadnięcia do środka i upadku na niższy poziom budynku. Udzielono porad z zakresu bhp, z zakresu prawnej ochrony pracy, z w tym z zakresu legalności zatrudnienia.

(kserokopia protokołu kontroli i wykazu decyzji ustnych wydanych w czasie kontroli k. 20 – 24, fotografie k. 25, protokołu przesłuchania poszkodowanego co do środków ochrony osobistej k.35 , wystąpienie PIP z 14.01.2014r. k. 39 akt sprawy).

W dniach 5, 20 marca 2014r., 9 maja 2014r. PIP przeprowadziła u płatnika kolejną kontrolę na budowie budynku mieszkalnego wielorodzinnego w Ł. przy ul. (...). W dniu kontroli pracownicy wykonywali prace ociepleniowe oraz wykończeniowe przy użyciu rusztowań systemowych oraz elektronarzędzi. Stwierdzono przypadki dopuszczenia do pracy pracowników bez aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na określonym stanowisku. Ponadto zatrudnieni na budowie pracownicy nie stosowali hełmów ochronnych.

Stwierdzono następujące nieprawidłowości:

- niezabezpieczony przed mechanicznym uszkodzeniem przewód elektryczny zasilający wiertarkę udarową,
- doprowadzone w sposób nie zapewniający bezpieczeństwa i stwarzające zagrożenie wypadkowe - ryzyko potknięcia o przewody znajdujące się na spoczniku schodowym i upadku -przewody elektryczne zasilające elektronarzędzia na budowie,
- brak ochrony przed dotykiem bezpośrednim i uszkodzoną obudowę gniazda przewodu przedłużacza 230V zasilającego elektronarzędzia,
- niezabezpieczone balustradą balkony na I, II, III i IV piętrze budynku od strony południowo-zachodniej. Podczas kontroli na balkonie na IV piętrze na wysokości ok. 15 m prace ociepleniowe wykonywał pracownik, który stał na paczce styropianu.

- brak zabezpieczenia stanowiska pracy na wysokości przed upadkiem z wysokości - brak rusztowania ochronnego przy balkonach,
- brak środków ochrony indywidualnej chroniących przed upadkiem z wysokości,
- brak balustrady wewnątrz budynku na klatce schodowej na odcinku prowadzącym z parteru na II piętro,
- brak zabezpieczenia przed upadkiem z wysokości osób przechodzących schodami (przebywających na schodach),
- nieogrodzone balustradą lub w inny sposób zabezpieczone przed możliwością wypadnięcia, otwory technologiczne (przepusty instalacyjne), znajdujące się w stropach na I, II, III i IV piętrze budynku

Stwierdzono także następujące nieprawidłowości dotyczące 4 rusztowań systemowych o wysokości 18m,:

1. niekompletne obarierowanie pomostu rusztowania - brak barier w szczytowej części rusztowania - dotyczy rusztowań 2 i 1 ustawionych przy balkonach,
2. rusztowania po ustawieniu nie zostały odebrane przez nadzór techniczny- dotyczy rusztowań 1 i 2 ustawionych przy balkonach.

W zakresie stwierdzonych wyżej nieprawidłowości wydano 12 decyzji ustnych, które zostały zrealizowane w trakcie kontroli. Wydano także pisemny nakaz poddania pracowników okresowym badaniom lekarskim, celem uzyskania orzeczenia lekarskiego potwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na zajmowanym stanowisku.

Spółka nie zgłaszała zastrzeżeń do protokołów kontroli (**kserokopia protokołu kontroli i wykazu decyzji ustnych wydanych w czasie kontroli, nakazu i wystąpienia k. 40 – 47akt sprawy**).

W dniu 15.05.2014r. Inspektor Pracy wystąpił do ZUS z wnioskiem o podwyższenie składki na ubezpieczenie wypadkowe na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (**wniosek k. 6/akta ZUS**).

Zaskarżoną decyzją z dnia 02.06.2014r., ZUS działając na podstawie art. 36w.w ustawy podwyższył o 100% stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek (...) SP. Z O. O. z/s w S. w roku składkowym obejmującym okres od 01.04.2015 – 31.03.2016 (**decyzja k. 16/akta ZUS**).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego wyżej materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i w postępowaniu przed organem rentowym. W ocenie Sądu materiał ten w postaci protokołów kontroli PIP, nakazów , decyzji ustnych, obrazujący stwierdzone nieprawidłowości w zakresie przestrzegania przez płatnika zasad BHP w stosunku do zatrudnionych przez niego pracowników, był wystarczający do dokonania oceny, czy odwołującemu można przypisać rażące naruszenie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy. Odwołujący zresztą nie kwestionuje (co wynika z treści odwołania) rodzaju stwierdzonych nieprawidłowości, ale podważa ich ocenę jako naruszeń rażących. W związku z powyższym Sąd Okręgowy oddalił wniosek odwołującego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków M. O. i R. G. na okoliczność przebiegu prac na terenie budowy będącej przedmiotem kontroli i przebiegu kontroli dokonanej przez PIP jako zbędny i niewnoszący istotnych okoliczności do sprawy.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 36 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) Inspektor pracy może wystąpić do jednostki organizacyjnej Zakładu właściwej ze względu na siedzibę płatnika składek z wnioskiem o podwyższenie płatnikowi składek, u którego w czasie dwóch kolejnych kontroli stwierdzono rażące naruszenie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, o 100%

stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe ustalanej na najbliższy rok składkowy (ust. 1). Decyzję w sprawie podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, o której mowa w ust. 1, wydaje Zakład (ust. 2).

W myśl powołanego przepisu przesłanką wymierzenia płatnikowi przez ZUS kary w postaci podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe jest stwierdzenie przez inspektora pracy rażącego naruszenia zasad bezpieczeństwa i higieny pracy stwierdzonego w trakcie dwóch kolejnych, następujących bezpośrednio po sobie kontroli, oddzielonych czasem wyznaczonym przez kontrolerów celem wyeliminowania uchybień dostrzeżonych w trakcie pierwszej kontroli.

Tryb przeprowadzania kontroli przez inspektora pracy oraz sporządzania protokołu kontroli regulują przepisy ustawy z 13 kwietnia 2007r. o Państwowej Inspekcji Pracy (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 404), które określając w art. 31 ust. 2 treść protokołu kontroli, nie obligują inspektora pracy do kwalifikowania w nim wagi stwierdzonych naruszeń, w szczególności co do ich rażącego charakteru.

Ocena inspektora pracy zawarta w wystąpieniu do jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy wypadkowej nie jest wiążąca dla organu rentowego, który przed wydaniem decyzji o podwyższeniu składki na ubezpieczenie wypadkowe jest zobowiązany samodzielnie ustalić stan faktyczny i dokonać jego oceny prawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2013 r., I UK 526/12).

W rozpoznawanej sprawie istota sporu w sprawie sprowadzała się do oceny, czy stwierdzone w trakcie kolejnych kontroli naruszenia przez (...) SP. Z O.O. z/s w S. przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy miały charakter rażących, skutkując w efekcie sankcją w postaci podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe z art. 36 ust. 1 ustawy z 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Wprawdzie cytowany na wstępie art. 36 ustawy wypadkowej nie zawiera własnej definicji pojęcia "rażące naruszenie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy", to Sąd Okręgowy podziela pogląd Sądu Najwyższego, że pod zawartym w art. 36 ust. 1 ustawy z 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych pojęciem rażącego naruszenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy rozumieć należy takie naruszenie tych przepisów, które stwarza bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia pracowników. Jednocześnie należy opowiedzieć się za ścisłą interpretacją określenia bezpośredniego zagrożenia jako elementu koniecznego dla zdefiniowania danego naruszenia przepisów BHP jako rażącego (por. wyrok z dnia 6 lutego 2014r. w sprawie I UK 318/13).

Orzecznictwo sądów karnych może być przydatne dla prawidłowej wykładni pojęcia „bezpośredniego zagrożenia życia i zdrowia pracowników” . Pojęcia tego nie należy utożsamiać z objętym sankcjami karnymi pojęciem "bezpośredniego niebezpieczeństwa utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu", o jakim mowa w art. 160 k.k. lub 220 k.k., w którym sankcją karną objęte jest wyłącznie spowodowanie zagrożenia ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z orzecznictwem sądów karnych zapadłym na gruncie przepisów art. 160§1 k.k. i art. 220§1 k.k., niebezpieczeństwo musi być bezpośrednie, zagrożenie dla życia potencjalnej ofiary musi być "konkretne i realne". Pojęcie "bezpośrednie" wyklucza natomiast możliwość objęcia nim takich przypadków, w których niebezpieczeństwo wprawdzie istnieje, ale jego realizacja zależy od ewentualnych działań sprawcy bądź innych osób" (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 20 marca 2003r., II AKa 18/03). Przez bezpośrednio niebezpieczeństwo rozumie się niebezpieczeństwo grożące wprost, bez konieczności włączenia się dalszego impulsu ze strony sprawcy, bądź dodatkowej przyczyny, co oznacza tak zaawansowaną sytuację, że można w zasadzie mówić o bliskim skutku (por. postanowienie S.N. z dnia 1 lutego 2005r., IV KK 449/04). Z kolei w wyroku z dnia 29 maja 2012 r., III KK 87/12, S.N. przyjął, że "w odniesieniu do występkę z art. 160 k.k. należy ustalenie wystąpienia bezpośredniego niebezpieczeństwa utraty życia lub ciężkiego uszkodzenia ciała pokrzywdzonego. Niebezpieczeństwo może być bezpośrednie tzn. nieuniknione lub co najmniej wysoce prawdopodobne w dającej się przewidzieć przyszłości, ale niekoniecznie natychmiastowe. W przypadku czasowej rozbieżności pomiędzy działaniem, a skutkiem powinien zostać wykazany automatyzm dowodzący co najmniej wysokiego prawdopodobieństwa jego zaistnienia (por. też

postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2009 r., II KK 39/09, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 1999 r., II KKN 377/97).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, to odwołujący się płatnik składek wywodził, iż pomimo spełnienia większości wymogów dot. zasad bhp, Spółka dopuściła się też w tym zakresie pewnych naruszeń, jednak zdaniem skarżącego nie mogą być uznane za rażące, o czym ma świadczyć brak pisemnych decyzji PIP nakazujących wstrzymanie prac lub działalności lub nakazujących skierowanie pracowników do innych prac. Odnosząc się zaś do wypadku przy pracy z 14.11.2013r. odwołujący powołał się na protokół kontroli PIP z 13.01.2014r. i na zawarte w nim stwierdzenie, iż zespół powypadkowy nie stwierdził aby przyczyną wypadku było umyślne naruszenie przepisów BHP.

W ocenie Sądu Okręgowego argumentacja odwołującego jest nieprzekonywająca, bowiem jest oparta na wyrwanych z protokołów kontroli tylko części ustaleń, z pominięciem istotnych uchybień, rzutujących na ich ocenę w aspekcie rażących naruszeń przepisów bhp, stwarzających bezpośrednio niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia pracowników.

I tak podczas kontroli z 27.08.2013r. i 24.09.2013r. stwierdzono: brak obarierowania pomostów roboczych rusztowań warszawskich, niekompletne pomosty robocze, brak obarierowania zabezpieczającego przed upadkiem z wysokości na klatce schodowej znajdującej się wewnątrz budynku, brak zabezpieczenia przed możliwością wpadnięcia otworów technologicznych (przepustów instalacyjnych) znajdujących się w stropie nad piwnicą, brak obarierowania balkonów na parterze budynku (na wysokości ok. 1,3m nad otaczającym terenem), nieodpowiednie wyposażenie pracowników w środki ochrony głowy - hełmy ochronne (po dacie ważności przewidzianej przez producenta).

Podczas kolejnej kontroli związanej z ustalaniem okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy z dnia 14.11.2013r. stwierdzono: brak zabezpieczenia pracowników wykonujących prace na wysokości na balkonie na III piętrze budynku na wysokości ok. 10m nad otaczającym terenem - upadek uszkodzonego z w/w balkonu podczas wykonywania prac związanych z demontażem szalunku płyt balkonowych, brak zabezpieczenia balustradą pozostałych balkonów na I, II, III i IV piętrze budynku, brak zabezpieczenia przed możliwością wpadnięcia otworu technologicznego znajdującego się w stropie na III piętrze budynku.

W czasie kontroli z 05.03.2014r. i 09.05.2014 stwierdzono: brak zabezpieczenia balustradą balkonów na I, II, III i IV piętrze budynku, niekompletne obarierowanie pomostu rusztowania - brak barier w szczytowej części rusztowania, brak obarierowania zabezpieczającego przed upadkiem z wysokości na klatce schodowej znajdującej się wewnątrz budynku na odcinku prowadzącym z parteru na II piętro, brak zabezpieczenia przed możliwością wpadnięcia otworów technologicznych (przepustów instalacyjnych) znajdujących się w stropach na I, II, III i IV piętrze budynku, niezabezpieczony przed mechanicznym uszkodzeniem przewód elektryczny zasilający wiertarkę udarową, przewody elektryczne zasilające elektronarzędzia na budowie doprowadzone w sposób nie zapewniający bezpieczeństwa, stwarzający zagrożenie wypadkowe - istnienie ryzyka potknięcia o przewody znajdujące się na spoczynku schodowym i upadku, uszkodzoną obudowę gniazda przewodu przedłużacza 230V zasilającego elektronarzędzia - brak ochrony przed dotykiem, a także przypadki wykonywania prac przez niektórych pracowników bez stosowania środków ochrony głowy - hełmów ochronnych w sytuacji zagrożenia spadania przedmiotów z wysokości podczas wykonywania pracy lub podczas dojścia i zejścia ze stanowisk pracy, dopuszczenia do pracy pracowników bez aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na określonym stanowisku.

W ocenie Sądu Okręgowego nie budzi wątpliwości, że stwierdzone wyżej uchybienia były naruszeniami rażącymi, stanowiącymi bezpośrednio zagrożenie utraty życia lub zdrowia zatrudnionych na budowie pracowników, a co wypada także podkreślić- niektóre z nich miały charakter powtarzalny. Oceny tej - wbrew błędnemu twierdzeniu odwołującego- nie podważa nieskorzystanie przez PIP z instrumentu w postaci wydania decyzji pisemnych „nakazujących wstrzymanie prac lub działalności lub nakazujących skierowanie pracowników do innych prac”. Odwołujący pomija jednak, że decyzje ustne PIP również zakazywały wykonywania niektórych prac oraz skierowanie pracowników do innych prac.

Reasumując , w ocenie Sądu Okręgowego zostały spełnione przesłanki do zastosowania sankcji z art. 36 ust. 1 ustawy z 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w postaci podwyższenia odwołującemu stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe. Odwołanie jako niezasadne podlegało zatem oddaleniu , o czym orzeczono na podstawie 477¹⁴§1 k.p.c.